

22.kapittel – Israels Gud (Jesaja kap.40;12-31)

"Hvem har målt vannene med sin hule hånd og målt ut himmelen med sine utspente fingrer og samlet jordens muld i skjepper og veid fjell på vekt og hauger i vektskåler?" (kap.40;12).

For et vakkert språk! For et spørsmål! Vann er svært daglig dags. Vi drikker det, vasker oss i det, svømmer i det og reiser over det. Det er fullt av liv, og etter å ha misbrukt og forurenset det i lengere tid, har menneskene nå begynt å sette stor pris på det. Var der for meget eller for lite ville vi være ille ute. Men det er hverken for meget eller for lite. Noen har "målt vannene". Hvem?

Men vannene står ikke alene. Himmellegeme skaper tidevann. Solen og vindene forårsaker fordampning, skyene er beveget av vindene og fjellene har sin rolle å spille i å skape regn. Men jorden er ikke bare fjell. Åkerne har sin verdifulle centimetre matjord.

"Hvem lærer ham som hans rådgiver?"

Alt dette er funnet i en avbalansert forening som er sterk nok til å tåle drastisk misbruk. Det er som om disse ting har vært målt i skjepper og vektskåler. Hvem har gjort dette? Èn ting er sikker. Menneskene trenger mat og luft; og både planter og dyr trenger jord, sol og vann. Men det var intet menneske til stede dengang elementene ble gjort avhengige av hverandre.

Var det ikke menneskene, hvem har gjort dette? *"Hvem har målt Herrens Ånd, og hvem lærer ham som hans rådgiver?" (kap.40;13).* Ja! det er Herren, og *"ved tro skjønner vi at verden er skapt ved Guds ord, så det en kan se, ikke er blitt til av det synlige." (Heb.11;3).* Når menneskene spalter atomet blir stor kraft frigjort. Kan det være slik at konsentrert usynlig kraft eller ånd blir til synlige ting? Vi beveger oss på områder vi ikke forstår, men spørsmålet består – *"Hvem har målt Herrens Ånd?"*

Men la oss se på de synlige ting. Noen er levende og noen ikke. Vi kan skjelve mellom sol, måne og stjerner. Vi ser blomster i økenen så vel som på fjellene. Men jo mere vi vet jo mere er det å vite. *"Hvem har han rådført seg med, så han gav ham forstand og opplyste ham om den rette veien, og gav ham kunnskap og lærte ham å kjenne visdommens vei?" (kap.40;14).*

"Hvem har skapt alt dette?"

Det finnes lover for himlene og lover for jorden. Noen er blitt oppdaget, andre blir sikkert oppdaget, mens andre igjen vil forbli skjult for mennesker. *"Løft øynene mot det høye og se: Hvem har skapt alt dette? Han er den som fører deres hær ut i fastsatt tall, og som kaller dem alle ved navn. På grunn av hans veldige kraft og hans mektige styrke savnes ikke én." (kap.40;26).* Med andre ord, må vi ikke bare **se** på skaperverket, vi må også betrakte det slik at vi får se Skaperen.

Når vi reiser med fly får byene en annen målestokk. Folk, biler og hus ser ut som et maurtue. Dengang menneskene ble skutt ut i verdens rommet så jorden som et lite kart.

Om Gud står det: "Alle folkene er som intet for ham, som ingenting og bare tomhet er de aktet av ham." (v.17). "Han er jo den som troner over den vide jord. Og de som bor på den, er som gresshopper. Han er den som bredte ut himmelen som et tynt teppe og utspente den som et telt til å bo i." (v.22).

I alle tidsalder har menneskene tilbudt skaperverket fremfor Skaperen. Gudebildene (v.19-20) har forestilt solen månen, stjernene, dyr, fisk og mennesket. Idag har disse gudebildene stort sett veket plass for menneske-dyrkelse.

"De går og blir ikke trette"

Ved å betrakte skaperverket kan vi komme til troen på en Skaper, men da må vi henvende oss til **ordet** for å høre hva han har å si oss om seg selv. I Det gamle testa-mente ser vi hvordan han griper inn i menneskets affærer. Han er en Gud som er nær ved, en lærer til rettferdighet og en som straffer synd. "Hvorfor vil du si, Jakob, og tale slik, Israel: Min vei er skjult for Herren, og min Gud bryr seg ikke om min rett?" (v.27). Han regjerer Blant menneskene. Han "gjør fyrster til intet" (v.23) og rykker opp det som er plantet (v.24), for sitt folks og sin hensikts skyld.

"Vet du det ikke, eller har du ikke hørt det? Herren er den evige Gud som skapte jordens ender. Han blir ikke trett, han blir ikke utmattet, hans forstand er uransakelig. Han gir den trette kraft, og den som ingen krefter har, gir han stor styrke. Gutter blir trette og utmattet, og unge menn snubler. Men de som venter på Herren, får ny kraft. De løfter vingene som ørner. De løper og blir ikke utmattet, de går og blir ikke trette." (v.28-31).

Denne usynlige Gud ble åpenbart i Jesus fra Nasaret. I et menneskelig liv ble Guds godhet og strenghet åpenbart:

"Å dyp av rikdom og visdom og kunnskap hos Gud! Hvor uransakelige hans dommer er, og hvor usporlige hans veier. For hvem kjente vel Herrens sinn? Eller hvem var hans rådgiver? Eller hvem gav ham noe først så han skulle få vederlag? For av ham og ved ham og til ham er alle ting. Ham tilhører æren i all evighet. Amen." (Rom.11;33-36)